

บทที่ 3

หลักการพิจารณาและสืบพยานบุคคลโดยไม่เผชิญหน้ากับจำเลยในต่างประเทศ

ดังที่ได้ทราบกันแล้วว่า หลักการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีอาญาของไทยถือหลักเคร่งครัดในการมีตัวจำเลยอยู่ร่วมด้วยขณะพิจารณาคดี อันเป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 172 วรรคหนึ่ง และหลักของการพิจารณาคดีอาญาที่ตั้นนั้นต้องให้โอกาสแก่คู่ความทั้งสองฝ่ายที่จะได้ต่อสู้แก้ข้อกล่าวหากันในศาลได้อย่างเป็นธรรม และการให้สิทธิแก่คู่ความทั้งสองฝ่ายได้เผชิญหน้ากัน ซึ่งกฎหมายมุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับตัวจำเลยที่ต้องรับรู้กระบวนการพิจารณาคดีทุกขั้นตอน แต่สำหรับพยานบุคคลบางประเภท อาทิเช่น เด็กและสตรี หรือพยานที่มีสภาพจิตใจที่เปราะบางที่ต้องมาเผชิญหน้ากับจำเลยในชั้นพิจารณาคดีทำให้สภาพจิตใจเกิดความยำแ่และส่งผลกระทบต่อกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล จากปัญหาดังกล่าวนานาประเทศต่างพยายามผลักดันให้มีการปรับปรุงและพยายามหาทางแก้ไขปัญหาเพื่อคุ้มครองพยานในชั้นเบิกความและให้ความสนใจไปที่เทคโนโลยีที่จะนำมาใช้ประกอบในการพิจารณาคดี เช่น โทรทัศน์วงจรปิดหรือการประชุมทางจอภาพ (Video Conferencing) นั้นเอง

ปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 172 วรรคสามใหม่ ทำให้การพิจารณาและสืบพยานบุคคลในชั้นศาลสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องให้พยานเผชิญหน้าโดยตรงกับจำเลย ด้วยการการนำเทคโนโลยีการสื่อสารเข้ามาช่วยในกระบวนการพิจารณาเพื่อคุ้มครองพยานบุคคลที่เปราะบางและคลายความตึงเครียดที่จะเกิดขึ้นในห้องพิจารณาคดี ผู้เขียนจึงมีความเห็นว่า เมื่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 172 วรรคสาม กำหนดให้การพิจารณาและสืบพยานในศาลสามารถกระทำได้โดยไม่ต้องให้พยานเผชิญหน้าโดยตรงกับจำเลยด้วยการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาช่วยและถือว่าเป็นเรื่องใหม่ของระบบกฎหมายไทยจึงควรศึกษากฎหมายต่างประเทศว่ามีแนวความคิด วิธีการและขั้นตอนในการนำเทคโนโลยีการสื่อสาร อาทิเช่น โทรทัศน์วงจรปิด หรือหรือการประชุมทางจอภาพ (Video Conferencing) เข้ามาใช้ในการสืบพยานอย่างไรบ้าง เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงให้กฎหมายของไทยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.1 หลักการพิจารณาและสืบพยานโดยไม่ให้พยานเผชิญหน้ากับจำเลยในประเทศสหรัฐอเมริกา

ปลายศตวรรษที่ 20 หลายมลรัฐได้นำเครื่องมือ Video Conferencing มาใช้ในศาล โดยใช้ในกระบวนการก่อนสืบพยานและสืบพยาน แต่ส่วนมากจะใช้ในคดีแพ่งแต่ในขณะเดียวกันก็นำมาใช้ในคดีอาญาบางประเภท แต่ด้วยเหตุผลของ right to confront จึงไม่อาจนำเครื่องมือดังกล่าว

มาใช้ได้มากเท่ากับในคดีแพ่ง ด้วยข้อจำกัดบางอย่าง ทำให้รัฐได้มีการทดลองใช้เครื่องมือ Video Conferencing โดยทำเป็น Pilot Program และให้บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องตอบแบบสอบถามถึง ประโยชน์ ความพึงพอใจ อุปสรรค และความน่าเชื่อถือ โดยส่งแบบสอบถามให้แก่ผู้พิพากษา ทนายความ และอัยการผู้ซึ่งมีส่วนในการใช้เครื่องมือดังกล่าว ซึ่งผลสรุปจากการประเมินส่วนใหญ่ จะพึงพอใจกับการใช้เครื่องมือที่จะช่วยอำนวยความสะดวก¹

การนำสื่ออิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการสืบพยานบุคคลในศาล ในประเทศสหรัฐอเมริกาเริ่มเป็นที่นิยมแพร่หลาย ทั้งนี้ โดยเริ่มจากการนำสื่อ Video Conference มาใช้ในกระบวนการก่อนชั้น พิเคราะห์ (Pretrial) เป็นส่วนมาก เนื่องจากกฎหมายมิได้บัญญัติให้ต้องกระทำต่อหน้าจำเลย จึงไม่มี เงื่อนไขเรื่องการเผชิญหน้า และเดือนตุลาคมปี ค.ศ. 1993 ได้มีการพิจารณาแก้ไขกฎที่ 10 ของ กฎหมายวิธีพิจารณาของรัฐบาลกลาง (Rule 10 of the federal Rule of Criminal Procedure) ซึ่ง ประกาศว่า Video Conference อาจถูกนำมาใช้ในการนำตัวจำเลยมาขึ้นศาล (Arraignments) ในระยะ ห่างไกลโดยจำเลยไม่ต้องมาปรากฏตัวต่อศาล ซึ่งกฎข้อที่ 10 ของวิธีพิจารณาความอาญาของ federal Rule มีหลักเกณฑ์ว่า²

“การนำตัวจำเลยมาศาล ควรทำโดยเปิดเผยต่อหน้าศาลและควรอ่านคำฟ้องหรือข้อ กล่าวหาให้จำเลยฟังและถามคำให้การจำเลย จำเลยควรจะได้รับสำเนาคำฟ้องก่อนที่จะถามคำให้การ

ในชั้นของการพิจารณา Video Conference จะถูกนำมาใช้น้อยลง เนื่องจากมีข้อจำกัด เรื่องการเผชิญหน้า Confront ซึ่งในชั้นพิจารณากฎหมายกำหนดว่าการสืบพยานต้องทำต่อหน้า จำเลย ด้วยมุ่งหมายให้จำเลยได้มีโอกาสตรวจสอบความน่าเชื่อถือของพยาน และถามค้านพยาน ดังนั้น การสืบพยานโดยใช้เครื่องมือ Video Conference จึงถูกกำหนดให้ใช้โดยมีเงื่อนไขดังนี้

1) จำเลยต้องมาปรากฏตัวต่อศาล

จำเลยควรจะมาศาลในชั้นนำตัวมาฟ้อง ขณะให้การในแต่ละขั้นตอนของการ พิเคราะห์ รวมถึงการพิจารณาของลูกขุนและการกลับคำตัดสินของลูกขุน การบังคับตามคำพิพากษา เว้นแต่ที่บัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

¹ กุลธิดา คันธวีวรรณ. (2552). การปฏิบัติที่เหมาะสมต่อพยาน: ศึกษากรณีการสืบพยานในชั้นศาล. หน้า 64.

² พนิดา เสวตสมุทร. (2539). การสืบพยานบุคคลในคดีอาญาโดยใช้สื่อภาพและเสียงเชิง ปฏิสัมพันธ์. หน้า 91-92.

(1) ถ้าจำเลยไม่ต้องการที่จะมาศาลต่อไป

ถ้ากระบวนการพิจารณายังคงต้องดำเนินต่อไปอีกมาก รวมถึงการกลับคำตัดสินของลูกขุนและการบังคับตามคำพิพากษา จะไม่ห้ามถ้าจำเลยสละสิทธิที่จะมาปรากฏตัวต่อศาลโดยให้แจ้งตั้งแต่เริ่มกระบวนการพิจารณาหรือเมื่อให้การรับสารภาพ

(2) เป็นการสมควรใจที่จะไม่มาศาลหลังจากการพิจารณาได้เริ่มต้น (ไม่ว่าในระหว่างพิจารณาจะได้แจ้งให้ศาลทราบตามข้อบังคับของศาลหรือไม่) หรือ

(3) ในคดีที่มีได้โทษถึงขั้นประหารชีวิต เป็นการสมควรใจที่จะไม่มาศาลตามข้อกำหนด ในคำพิพากษา

(4) ภายหลังที่ได้เตือนว่าเป็นการขัดขวางกระบวนการพิจารณา หรือทำให้เกิดความวุ่นวาย หรือกระทำต่อไป ศาลมีอำนาจสั่งให้จำเลยออกไปจากห้องพิจารณา

2) จำเลยไม่มาศาลในกรณีดังต่อไปนี้

(1) เมื่อทนายความมาศาลแทนจำเลย และจำเลยได้จัดการตามข้อกำหนดแล้ว

(2) เมื่อการกระทำผิดของจำเลยมีโทษปรับ หรือจำคุกไม่เกิน 1 ปี ทั้งจำทั้งปรับ และศาลอนุญาตโดยจำเลยยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร ให้นำจำเลยมาฟ้อง ให้การพิจารณาและตัดสินโดยไม่มีตัวจำเลย หรือ

(3) เมื่อการพิจารณาเกี่ยวข้องกับ การต่อสู้ทางคดี หรือการสืบพยานอันเป็นคำถามข้อกฎหมาย

(4) เมื่อกระบวนการพิจารณาเกี่ยวข้องกับการแก้คำพิพากษา

นอกจากนี้ ในประเทศสหรัฐอเมริกายังได้มีการนำเทคโนโลยีการสื่อสาร คือ การใช้โทรทัศน์วงจรปิดกับการให้ความคุ้มครองพยานเด็กในชั้นพิจารณาอีกด้วย³ แต่ทั้งนี้ ก็ขึ้นอยู่กับกฎหมายของแต่ละรัฐเป็นสำคัญ สำหรับในกรณีที่ให้พยานเด็กเบิกความนอกห้องพิจารณาโดยใช้โทรทัศน์วงจรปิดนั้น จะมีการแยกเด็กไว้อีกห้องหนึ่งที่มีบรรยากาศต่างหากจากห้องพิจารณาคดีแล้วเชื่อมโยงทั้งสองห้องโดยโทรทัศน์วงจรปิดโดยการซักถามพยานผ่านระบบโทรทัศน์วงจรปิด การซักถามผ่านโทรทัศน์วงจรปิดนี้ มีวิธีการแตกต่างกันไปในแต่ละรัฐ เช่น ในบางรัฐเป็นระบบ One Way Close Circuit Television กล่าวคือ จำเลยจะมองเห็นพยานผู้เสียหายในขณะที่ผู้เสียหายไม่สามารถมองเห็นจำเลย แต่ในบางรัฐเป็นแบบ Two Ways Close Circuit กล่าวคือ ทั้งสองฝ่ายสามารถมองเห็นกันและกันได้โดยผ่านระบบโทรทัศน์วงจรปิด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแนวความคิดด้านสิทธิของจำเลยที่จะได้รับการเผชิญหน้ากับผู้เสียหายหรือพยาน ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละรัฐ สำหรับรูปแบบของการแยกให้พยานเด็กอยู่ตามลำพังนั้น พยานเด็กอาจถูกแยกตัวอยู่โดยลำพังจาก

³ แววดา ธรรมภิบาล. (2549). ปัญหาการสืบพยานเด็กในคดีอาญา. หน้า 35-39.

ผู้มีส่วนร่วมอื่นๆ ในการไต่สวนมูลฟ้อง หรือการพิจารณาคดีโดยอาจอยู่ในห้องใกล้ๆ กับห้องพิจารณาและมักมีผู้ที่เด็กไว้ใจอยู่ด้วย จากนั้นกล้องบันทึกภาพและเสียงที่อยู่ในห้องดังกล่าวจะจับภาพของเด็กและถ่ายทอดภาพและเสียงของพยานเด็กผ่านไปยังจอโทรทัศน์ที่ตั้งอยู่ในห้องพิจารณา เพื่อให้ผู้พิพากษา คณะลูกขุน จำเลยและทนายความได้ดู ถ้าหากเป็นการพิจารณาโดยเปิดเผยจะมีการถ่ายทอดภาพและเสียงการเบิกความของพยานเด็กมายังจอโทรทัศน์เพื่อให้ทุกคนที่อยู่ในห้องพิจารณาได้เห็น ส่วนพยานเด็กจะมีโทรทัศน์เครื่องหนึ่งในห้องที่เด็กอยู่ ซึ่งจะถ่ายทอดภาพและเสียงของพนักงานอัยการ หรือทนายจำเลยซึ่งจะถามคำถามเด็ก นอกจากนั้น อาจมีการติดตั้งโทรทัศน์เพิ่มเติมที่ด้านหน้าของพยานเด็กเพื่อให้เห็นภาพของจำเลย ทนายจำเลย ผู้พิพากษา หรือบุคคลอื่นๆ

การที่พยานเด็กจำเป็นต้องเห็นจำเลยผ่านทางโทรทัศน์หรือไม่นั้นจะถูกกำหนดโดยความประสงค์ของจำเลยเอง หรือโดยบทบัญญัติของกฎหมาย ซึ่งบทบัญญัติของกฎหมายโดยเฉพาะเจาะจงมักกำหนดว่า พยานเด็กต้องเผชิญหน้ากับจำเลยผ่านจอโทรทัศน์เมื่อมีการเบิกความผ่านโทรทัศน์วงจรปิด

สำหรับรูปแบบของห้องที่พยานเด็กนั่งเบิกความนั้น มีหลายรูปแบบด้วยกัน เช่น ห้องที่มีเด็กเป็นศูนย์กลาง มีวิธีการคือ การทำให้ห้องพิจารณามีสภาพแวดล้อมที่ทำให้เกิดความสะดวกสบายและไม่ข่มขู่เท่าที่จะเป็นไปได้แก่เด็ก โดยจำกัดจำนวนผู้เข้าร่วมในการพิจารณาให้น้อยที่สุดได้แก่ ผู้พิพากษา พนักงานอัยการ ทนายจำเลย และบุคคลที่เด็กไว้ใจ ในรูปแบบนี้จำเลยอาจอยู่อีกห้องหนึ่งที่ไม่ใช่ห้องพิจารณา แต่จะดูการเบิกความของพยานเด็กผ่านทางโทรทัศน์วงจรปิด หากมีการพิจารณาคดีโดยเปิดเผย และศาลเห็นว่ามีความจำเป็นต้องแยกเด็กก็อาจดำเนินการให้มีการพิจารณาคดีแบบกระถาดรัด ให้เด็กเบิกความอีกห้องหนึ่งหรือในห้องผู้พิพากษาและมีการพิจารณาคดีทั้งหมดในห้องพิจารณาผ่านทางจอโทรทัศน์

ด้วยความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี ได้นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่ไม่ธรรมดาต่อโลกและมุมมองของผู้คนในโลกใหม่ของจอแบนในระบบวิดีโอและการเชื่อมต่อทางด้านอินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีเกี่ยวกับวิดีโอทัศน์หรือเสียงได้ก้าวผ่านสิ่งที่คิดว่าดีที่สุดแล้วไปยังสิ่งที่ดีกว่าตลอดเวลา ในแง่มุมนี้แนวโน้มการพัฒนาที่เป็นไปในทางบวกนี้ได้มีการพัฒนาปรับปรุงวิธีการดำรงชีวิตของประชาชนที่มีส่วนร่วมดังกล่าวด้วย

สำหรับผู้ปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีอาญานั้น มีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดังกล่าวนี้ตลอดจนถึงอนาคตไม่ได้กระทบสิทธิขั้นพื้นฐานทางรัฐธรรมนูญของจำเลยในคดีอาญาหรือช่วยเหลือเยียวยาความสามารถที่จะต่อสู้คดีแต่อย่างใด

เมื่อเทคโนโลยียังคงดำเนินต่อไปในหนทางที่จะกระทบกับการปฏิบัติทางกฎหมายที่ได้ นำการติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วมาใช้ การค้นพบทางอิเล็กทรอนิกส์และการวิจัยที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นเกี่ยวกับระบบการให้ความยุติธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักกฎหมายของศาลได้นำการพัฒนา

เทคโนโลยีใหม่เหล่านี้เข้ามาใช้ซึ่งค่อนข้างจะสร้างความตื่นตาตื่นใจและน่าประหลาดใจอยู่ไม่น้อยท่ามกลางสัญลักษณ์ของความก้าวหน้านี้ คือ การใช้เทคโนโลยีวีดิทัศน์ถ่ายทอดมาใช้ในการเบิกความเป็นพยานของพยาน ขณะที่แนวคิดการให้พยานเบิกความผ่านระบบวีดิทัศน์เป็นสิ่งที่ใหม่ การยกระดับการพัฒนาในเทคโนโลยีวีดิทัศน์ได้พาสถาปัตยกรรมการใช้วีดิทัศน์ในบางโอกาส หรือการใช้ closed-circuit Television กันอย่างเป็นกรณีพิเศษ ตลอดจนการฟังพาดการใช้ดาวเทียมหรือวีดิทัศน์ที่สามารถดึงมาจากที่ไหนก็ได้ในโลกใบนี้

ในประเทศสหรัฐอเมริกา⁴ การพิจารณาคดีของศาลส่วนกลางส่วนมากจะเพียบพร้อมไปด้วยเครื่องมือทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งรูปแบบของเทคโนโลยีที่อาจเข้าถึงได้และมีความสำคัญมากที่สุด คือ เครื่องมือโทรทัศน์วงจรปิด ขณะที่เครื่องมือวีดิทัศน์มีประโยชน์อย่างมากในการนำเสนอพยานหลักฐานเข้าสืบ และยังมีศักยภาพเพียงพอที่จะใช้เบิกความผ่านระบบวีดิทัศน์เพื่อวัตถุประสงค์แห่งความสะดวกสบาย แม้ทนายความและนักกฎหมายส่วนมาก รวมทั้งอัยการจะยังคงชอบใช้พยานเบิกความอย่างสดๆ เพื่อจะพิสูจน์คดีของตนโดยปกติ แต่ก็ยังมีบางโอกาสที่เมื่อต้นพยานการขนส่ง วัตถุประสงค์เพื่อความสะดวกสบายและข้อพิจารณาอื่นๆ อาจทำให้ทนายความหรือนักกฎหมายรวมถึงตัวแทนจากภาครัฐมีข้อเสนอว่า การสืบพยานหลักฐานด้วยการเบิกความของพยานในบางคดีอาจจะสามารถทำผ่านระบบวีดิทัศน์ได้ ความตั้งใจของศาลที่จะดำเนินกระบวนการพิจารณาให้ถูกต้องตรงเวลาและมีประสิทธิภาพก็ได้เปิดใจกว้างมากขึ้นที่จะยอมรับคำแนะนำหรือข้อเสนอเช่นนั้น

แนวทางการปฏิบัติของศาลส่วนกลาง โดยเฉพาะคดีที่เกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน การฟอกเงิน ภายใต้กฎหมาย Foreign Callupt Practies Act สามารถที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องให้ความเชื่อมั่นในการเป็นพยานจากสถานที่ข้างนอกที่กำหนดซึ่งไกลออกไป เพราะบ่อยครั้งรัฐบาลได้อ้างเขตอำนาจศาล สถานที่โดยไม่ได้คำนึงถึงสถานที่ที่ตั้งจริงของพยานปากเอก แต่คำนึงถึงสถานที่ตั้งของอินเทอร์เน็ตเซิร์ฟเวอร์มากกว่า ด้วยเหตุนี้ รัฐบาลอาจจะกำลังมีแนวโน้มที่จะก้าวไปสู่ความท้าทายของการเบิกความของพยานจากประเทศหนึ่งไปยังประเทศหนึ่ง หรือทั่วโลกโดยการใช้เทคโนโลยีด้านวีดิทัศน์

ในประเด็นที่มีการพิจารณาในเชิงกลยุทธ์หลายประเด็น สำหรับที่ปรึกษากฎหมายฝ่ายจำเลยที่ถูกร้องขอโดยรัฐบาลในการที่จะนำเสนอการเบิกความของพยานโดยผ่านระบบวีดิทัศน์อย่างสดๆ ว่าน่าจะเป็นการดีมากที่สุดที่จะมีความเป็นไปได้ว่าจะทำให้เกิดความเสียหายต่อการเบิกความของพยานจากที่ใดที่หนึ่งซึ่งไกลออกไปผ่านระบบวีดิทัศน์ ในทางตรงข้ามข้อเสนอของ

⁴ James W.kraus. (2010). The champion the national association defense lawyers. Retrieved May 29, 2010, from [www. Macallorg /public net](http://www.Macallorg/public.net).

รัฐบาลที่จะใช้การเบิกความผ่านโทรทัศน์วงจรปิดอาจจะเป็นสัญญาณว่า รัฐบาลมีความลังเลหรือมีเช่นนั้นก็มีพยานที่อาจจะก่อให้เกิดปัญหาได้ อาจแสดงข้อเท็จจริงหรือความจริงใจได้ว่ารัฐบาลไม่ได้มีหลักเกณฑ์คดีหลายคดีซึ่งควรจะมี ดังนั้น เมื่อเผชิญหน้ากับรัฐบาล ข้อเรียกร้องของรัฐบาลทนายความจึงจำเป็นต้องดำเนินการพิจารณาให้ละเอียดถี่ถ้วนเกี่ยวกับระบบการใช้วีดิทัศน์วงจรปิดหรือวีดิทัศน์ดังกล่าวนี้เพื่อที่จะพัฒนาตอบสนองในทางที่เหมาะสมให้กับรัฐบาล

อย่างไรก็ตาม ในบรรดาประเด็นที่พิจารณาเชิงกลยุทธ์ทั้งหมดได้เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันว่าทนายความได้พากันวิเคราะห์ข้อเรียกร้องของรัฐบาลที่ขอให้ใช้เทคโนโลยีดังกล่าวและต่างได้เทน้ำหนักไปที่สิทธิของจำเลยภายใต้รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกา ในอันที่จะมีสิทธิเผชิญหน้ากับพยานที่ถูกอ้างมาเพื่อยืนยันความผิดของเขาซึ่ง Sixth Amendment Rule 26 ของรัฐธรรมนูญสหรัฐอเมริกาบัญญัติไว้ว่า ในการดำเนินคดีอาญา ผู้ต้องหาสิทธิที่จะเผชิญหน้ากับพยานหลักฐานที่ยืนยันความผิดของเขา

1) ตาม Sixth Amendment ข้อที่ 26 ของข้อบังคับกลางของกระบวนการพิจารณาคดีอาญาได้กำหนดว่า ในทุกๆ กระบวนพิจารณา การเบิกความของพยานจะต้องทำตามแบบเปิดกว้างในศาล เว้นเสียแต่จะถูกบัญญัติโดยกฎหมายหรือข้อบังคับอื่น

2) ในสภาวะการณ์ที่เป็นไปได้น้อยที่สุด สิทธิดังกล่าวอาจจะได้รับการผ่อนปรน หากมีการพิจารณาในเชิงนโยบายสาธารณะและความจำเป็นอย่างยิ่งของคดีได้กำหนดไว้

3) กฎข้อ 15 ของข้อบังคับกลางวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งยอมให้ใช้การแสดงหลักฐานในบางสภาวะการณ์ก็ได้กล่าวไว้โดยชัดแจ้งซึ่งสิทธิของจำเลยในการที่จะมีการเผชิญหน้าแบบ Face to Face โดยได้กำหนดกฎโดยเฉพาะสำหรับการแสดงตนของจำเลย ณ ที่ที่มีการนำพยานหลักฐานเข้าสืบ

4) แม้กระทั่งจำเลยที่ถูกคุมขังก็จะต้องมีการแสดงพยานหลักฐานต่อหน้า เว้นเสียแต่ว่าจำเลยได้สละสิทธิที่จะแสดงตนเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ยินดีที่จะมาศาล

5) ถ้าจำเลยไม่สามารถมายังสถานที่ที่ต้องแสดงตนได้ เนื่องจากไม่มีเงินพอ รัฐบาลอาจจะถูกสั่งให้จ่ายค่าเดินทางหรือเงินช่วยเหลือสำหรับตัวเขาและทนายของเขาได้

ในปี 1990 ศาลฎีกาของสหรัฐอเมริกาได้ตัดสินคดีแมรีแลนด์ กับ Craig ซึ่งคำตัดสินดังกล่าวเป็นเชิงกึ่งอนุมัติหรืออนุญาตให้ใช้เทคโนโลยีวีดิทัศน์ในวิธีพิจารณาความคดีอาญาได้ มันคงจะเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับทนายฝ่ายจำเลยที่จะเตรียมการตอบโต้ข้อเสนอของภาครัฐในการที่จะใช้การเบิกความหรือให้การเป็นพยานผ่านระบบวีดิทัศน์ Craig ได้เข้าไปเกี่ยวข้องในการทบทวนข้อบังคับของกระบวนการพิจารณาหรือวิธีพิจารณาความอาญาของรัฐแมรีแลนด์ในการที่ยอมให้เหยื่อซึ่งเป็นเด็กที่ถูกกระทำโดยไม่ชอบ ได้เบิกความโดยผ่านระบบ One-way closed-circuit Television จากข้างนอกของห้องพิจารณาคดี จำเลยสามารถเห็นการเบิกความของพยานซึ่งเป็นเด็ก

ผ่านโทรศัพท์วงจรปิดและสามารถพูดคุยสื่อสารกับทนายความของตน ผู้ซึ่งอยู่กับพยานที่เข้าสืบเพื่อพิสูจน์ความผิดของจำเลย แต่พยานซึ่งเป็นเด็กไม่สามารถเห็นจำเลย ศาลสูงสุดยอมรับข้อกำหนดของแมรีแลนด์ว่า แม้ว่าเราจะยืนยันถึงความสำคัญของการเผชิญหน้า Face to Face กับพยานที่ปรากฏตัวขณะพิจารณาคดี แต่เราไม่สามารถกล่าวได้ว่าการเผชิญหน้าดังกล่าวเป็นองค์ประกอบที่จะฟังขาดเสียไม่ได้สำหรับการยืนยันหลักของ Sixth Amendment เกี่ยวกับสิทธิที่จะเผชิญหน้าของผู้กล่าวหา

อย่างไรก็ตาม ศาลที่ตัดสินคดี Craig ก็ได้เตือนว่าสิทธิของการเผชิญหน้าที่ปราศจากการปรากฏตัวแบบ Face to Face อาจจะเป็นที่ยอมรับก็ต่อเมื่อการปฏิเสธไม่ยอมรับกระบวนการเผชิญหน้าดังกล่าว ศาลจำเป็นต้องคำนึงถึงนโยบายสาธารณะที่สำคัญต่อไปและเฉพาะต่อเมื่อความเชื่อมั่นในการเบิกความแบบอื่นจะได้รับการรับรอง

คำตัดสินของศาลสูงในคดี Craig ได้ถูกกลับหลังจาก 2 ปีต่อมาโดยได้มีการตีความอย่างเคร่งครัดมากขึ้นเกี่ยวกับ Confrontation clause ในคดี Coy V. Lowe ในคดีนั้น ศาลสูงได้กลับคำตัดสินของชายคนหนึ่งที่ถูกกล่าวหาว่าได้ล่วงเกินทางเพศกับเด็กคนหนึ่ง โดยการไม่เห็นชอบด้วยกับศาลชั้นต้นที่ไต่สวนปิด ซึ่งปิดกั้นจำเลยจากการเห็นการเบิกความของพยานที่เป็นเด็กและยอมให้จำเลยมองเห็นภาพม้วนมีดรางๆ ของพยานดังกล่าว

เป็นที่ประจักษ์ว่า คดี Craig ไม่ได้วางหลักไว้อย่างสมบูรณ์แบบ สำหรับการใช้เทคโนโลยีวิดีโอ มันกำหนดเพียงว่าศาลที่ตัดสินคดีจะใช้กระบวนการเบิกความตามปกติเป็นกรณีๆ ไปในมุมมองดังกล่าวนี้โดยทั่วไปศาลจำเป็นต้องจัดให้มีการสืบพยานและจำเป็นต้องค้นหาว่าการปฏิเสธไม่ยอมรับระบบ Face to Face Confrontation ในการพิจารณาคดีเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงนโยบายสาธารณะที่สำคัญต่อไป และค้นพบว่าความเชื่อถือของการเบิกความนั้นจะต้องได้รับการรับรองด้วย

ในขณะที่คดี Craig ได้ระบุถึงการใช้ One-way closed-circuit video ในอันที่จะปกป้องพยานซึ่งเป็นเด็กจากการถูกการคุกคามหรือหวาดกลัวโดยการกระทำผิดทางเพศ คำพิพากษา ณ วันนี้ส่วนมากก็ได้นำเสนอการใช้ Two-way live video Conferencing เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกในสถานการณ์หลายๆ สถานการณ์มากกว่าที่จะปกป้องพยานของรัฐ ศาลอุทธรณ์ภาค 11 ของสหรัฐได้กล่าวถึงประเด็นนี้ก่อนข้างเป็นธรรมเนียมในปี 2006 ในคำพิพากษาระหว่าง United States V. Yates Middle District of Alabamas

ในคดี Yates จำเลยถูกกล่าวหาใน Middle District of Alabamas เกี่ยวกับคดี Mail Fraud โดยสมรู้ร่วมคิดที่จะโกงประเทศสหรัฐอเมริกา สมรู้ร่วมคิดในการฟอกเงินและเกี่ยวข้องกับใบสั่งยาเถื่อนใช้การส่งยาผ่านอินเทอร์เน็ต ก่อนที่จะมีการไต่สวนรัฐได้พิจารณาคำสั่งที่จะอนุญาตให้มีการนำเสนอการเบิกความจากพยาน 2 คนในประเทศออสตรเลีย โดยใช้วิธี Live Two-way live video

Conference ได้อ้างว่าพยานทั้งสองมีความจำเป็นต่อคดีของรัฐและว่าแม้พยานทั้งสองเต็มใจที่จะเบิกความ แต่พยานทั้งสองก็ไม่เต็มใจที่เดินทางไปประเทศสหรัฐ แม้ว่าพยานดังกล่าวจะอยู่นอกเหนืออำนาจการออกหมายจับของรัฐ รัฐก็ได้พยายามหาวิธีการเบิกความที่กระทำการใช้ระบบ video Conference ไม่ได้อยู่ในห้องพิจารณาคดี แต่ตั้งอยู่ที่สำนักงานอัยการของสหรัฐ จำเลยคัดค้านคำร้องอ้างว่าคำให้การหรือการเบิกความตามที่เสนอดังกล่าวเป็นการละเมิด Sixth Amendment เกี่ยวกับสิทธิที่จะเผชิญหน้าของจำเลย

ศาลชั้นต้นในคดีดังกล่าวอนุญาตตามคำร้องของรัฐ และยอมให้มีการเบิกความโดยให้รวมถึง Conference clause โดยตัดสินว่า Two-way video Conference จะยอมให้จำเลยเห็นพยานและพยานก็เห็นจำเลย ศาลได้ตัดสินต่อไปว่าผลประโยชน์ของนโยบายสาธารณะที่สำคัญที่เป็นประเด็นไม่ได้ถูกมองข้ามโดยผ่านการอ้างของรัฐที่ว่า พยานจะนำสืบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพยานหลักฐานที่สำคัญ ผลจากการตัดสินของศาล พยานทั้งสองปากได้ทำการเบิกความผ่านระบบ Live Two-way live video ด้วยเหตุนี้ การพิจารณาคดีก็ได้ถูกกระทำในห้องประชุมที่สำนักงานอัยการของสหรัฐ พยานได้สาบานตัวจากห้องประชุมดังกล่าวโดยผู้ช่วยนิกรของศาลกลาง การเบิกความดังกล่าวไม่ใช่ว่าจะปราศจากอุปสรรคทางเทคนิคเสียทีเดียว เมื่อพยานได้แสดงให้เห็นว่าเขาไม่สามารถระบุตัวจำเลยได้ ซึ่งอาจจะมีเหตุผลหนึ่งมาจากความยุ่งยากของช่างเทคนิคในอันที่ชุมภาพที่ห้องประชุมดังกล่าว จำเลย 2 คนในคดียาเตสถูกตัดสินลงโทษและได้อุทธรณ์คำพิพากษาไปยังศาลอุทธรณ์ภาค 11 องค์คณะผู้พิพากษา 3 ท่านของศาลดังกล่าวได้กลับคำพิพากษา ด้วยเหตุผลที่ว่า การใช้ Two-way video Conference เป็นการละเมิด Confrontation clause ของรัฐธรรมนูญสหรัฐ

เมื่อเกิดคดี Craig ขึ้นได้ปรากฏว่าการละทิ้งหลักเกณฑ์การเผชิญหน้าแบบ Face to Face จำเป็นจะต้องคำนึงถึงนโยบายสาธารณะที่สำคัญ (การป้องกันพยานที่อ่อนไหวง่าย สำหรับกรณีที่มีเหตุที่จะเป็นไปได้ เชื่อคนง่าย เมื่อถูกคุกคามหรือข่มขู่โดยผู้ต้องหา) คดี Craig ดังกล่าวได้ก่อให้เกิดภาระหน้าที่อย่างมีนัยสำคัญสำหรับภาครัฐด้วยเหตุนี้จึงไม่แปลกใจแต่อย่างใดที่ภาครัฐจะพยายามค้นหากระบวนการที่จำกัดการนำคดี Craig มาปรับใช้ในคดี Yates ได้เสนอข้อถกเถียงพื้นฐาน 2 ประการที่จะสนับสนุนข้ออ้างของตนว่า คดี Craig ไม่ได้นำมาปรับใช้ ประการแรก รัฐได้ได้ว่าคดี Craig ไม่ควรนำมาปรับใช้เพราะการเบิกความต่างได้กระทำโดย Two-way video Conference มากกว่าที่จะใช้ One-way Conference ในคดี Craig รัฐยังได้ต่อไปอีกว่า พยานเบิกความโดยใช้ระบบ Two-way video Conference มีความเหนือกว่าการเบิกความที่กระทำภายใต้กฎของวิธีพิจารณาความอาญาส่วนกลาง

ข้อโต้เถียงทั้งสอง เมื่อมองอย่างผิวเผินโดยเฉพาะความตั้งใจของศาลที่จะดำเนินคดีอย่างมีประสิทธิภาพและตรงต่อเวลาล้มเหลวในการกล่าวถึงสิทธิของการเผชิญหน้าไว้เลย ในคดี Yates รัฐควรเถียงปัญหาทั้งปวงโดยจัดการกับกฎข้อบังคับข้อที่ 15 เสียใหม่ อย่างที่เกิดขึ้นบ่อยๆ มัน

ปรากฏว่ารัฐไม่ได้ขจัดปัญหาของความเพียงพอของพยานหลักฐาน กระทั่งใกล้ที่จะเสร็จคดี ในเวลานั้นข้อกำหนดที่ 15 เป็นไปไม่ได้เสียแล้วหรืออย่างน้อยก็มีความยุ่งยากเป็นพิเศษที่จะจัดการโดยปราศจากการเลื่อนคดีออกไป ดังนั้น รัฐควรลดประเด็นอย่างง่ายๆ เพราะว่ากฎข้อบังคับที่ 15 ได้สร้างขึ้นมาเพื่อกำหนดแนวทางการเบิกความของพยานแบบ Two-way video Conference ที่นำมาใช้ในการพิจารณาคดีก็จะเพียงพอแล้ว ศาลอุทธรณ์ภาค 11 ได้ปฏิเสธและไม่เห็นชอบกับข้อถกเถียงของรัฐทั้งสองข้อดังกล่าว

ศาลสูงของสหรัฐยังไม่ได้ตัดสินว่าคดีของ Craig ควรจะนำมาปรับใช้กับการใช้ video Conference หรือไม่ว่าอย่างใดก็ตามก็ไม่น่าประหลาดใจแต่อย่างใด เพราะเคยมีตัวอย่างมากมายของศาลอุทธรณ์กลางในการยอมรับให้ใช้ Two-way closed-circuit Television โดยปราศจากการปรับใช้ของคดี Craig อย่างเคร่งครัด ในคดีระหว่างประเทศสหรัฐกับ Gigante ศาลอุทธรณ์ภาค 2 ได้ชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของการใช้ One-way closed-circuit Television ในคดี Craig กับการใช้ Two-way video Conferencing และตัดสินว่ามันไม่จำเป็นที่จะต้องนำคดี Craig มาปรับใช้ในคดี Yates รัฐบาลได้อ้างว่า Gigante แสดงให้เห็นว่าคดี Craig ไม่ได้้นำการใช้ Two-way video มาปรับใช้ ศาลอุทธรณ์ดังกล่าวไม่เห็นด้วย โดยให้ความเห็นว่าศาลที่ตัดสินคดี Gigante ควรจะนำคดี Craig มาปรับใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งศาลได้ตั้งข้อสังเกตว่าศาลที่ตัดสินในคดี Gigante ได้จัดให้มีการสืบพยานหลักฐานตามที่จำเป็นแบบเดียวกับการใช้การสืบพยานที่ใช้ระบบ Two-way video Conferencing และพบว่าทั้งการเบิกความสดๆ และข้อกำหนดตามข้อบังคับที่ 15 ภายใต้อาณัติหลายๆ สถานการณ์เป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม หรือไม่สมารถทำได้จริงเมื่อนำมาใช้ปฏิบัติโดยได้อ้างความจริงที่ว่าพยานเป็นผู้เข้าร่วมชุมนุมคนก่อนที่เข้าร่วมใน Federal Witness Protection Program พยานอยู่ในสถานที่ที่ไม่เปิดเผยและเป็นโรคมะเร็งขั้นสุดท้าย (ไม่สามารถเดินทางได้) ด้วยเหตุนี้ศาลในคดี Yates มาตรฐานแห่งความจำเป็นของคดี Craig มีแนวโน้มที่รับได้เมื่อนำมาปรับใช้กับคดี Gigante

ประวัติศาสตร์ของการพัฒนาของข้อบังคับกลางของวิธีพิจารณาความอาญาข้อที่ 26 (การเบิกความเป็นพยาน) ได้นำเสนอในการพัฒนาข้อถกเถียงเกี่ยวกับการคัดค้านการใช้การเบิกความผ่านระบบวิดีโอทัศน์ในปี 2002 คณะกรรมการที่ปรึกษาเกี่ยวกับการใช้ข้อบังคับคดีอาญาได้แนะนำการทบทวนข้อบังคับข้อที่ 26 ควรจะยินยอมให้มีการเบิกความด้วยวิธี Two-way video Conferencing อย่างไรก็ตาม เมื่อศาลสูงได้นำเสนอต่อสภาครองเกส ปรากฏว่าได้รับการปฏิเสธในการที่จะนำเสนอการทบทวนข้อบังคับที่ 26 ดังกล่าว

แม้ว่าในคดี Yates ยังไม่ได้แสดงให้เห็นถึงการอนุมัติให้ใช้ video Conference ก็ตาม แต่ก็มีคำตัดสินที่สอดคล้องกับคำตัดสินของคดีนี้ว่า อาจจะสนับสนุนในการคัดค้านการใช้การเบิกความผ่านระบบวิดีโอทัศน์ไม่เป็นที่ต้องการนี้ ในปี 2005 ศาลอุทธรณ์ภาค 8 ในคดี Us. กับ Bodeaux ก็ได้ปฏิเสธที่จะเดินตามข้อปฏิเสธของศาลที่ตัดสินคดี Gigante ในอันที่จะนำคดี Craig เกี่ยวกับการ

ใช้ video Conferencing มาปรับใช้และกลับคำพิพากษาที่พยานได้เบิกความโดยใช้ระบบ video Conference

ทนายฝ่ายจำเลยจำเป็นต้องระมัดระวังด้วยว่า ยังมีอำนาจรัฐส่วนหนึ่งที่ยังสนับสนุนการใช้ระบบ video Conference เป็นทางเลือกนอกเหนือจากการเบิกความของพยานแบบสดๆ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 ก็ได้ประยุกต์ปรับใช้คดี Craig ในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีหนึ่ง ซึ่งอุทธรณ์โดยผู้ร้องซึ่งถูกศาลหมายเรียกมาโดยตัดสินว่าการใช้ video Conference สำหรับการเบิกความโดยพยานฝ่ายอัยการ โจทก์ผู้ซึ่งป่วยด้วยมะเร็งตับ ไม่ได้เป็นการละเมิด Confrontation clause แต่อย่างใด ก่อนที่ศาลอุทธรณ์ภาคที่ 11 จะมีคำตัดสินในคดี Yates ศาลอุทธรณ์ของสหรัฐที่ 6 ก็ยังได้ตัดสินไปในทำนองเดียวกันในคดีที่เกี่ยวกับพยานผู้ซึ่งป่วยทางไตจนไม่สามารถเดินทางมาให้การที่ศาลได้

นอกจากนี้ ประเด็นการใช้ระบบวิดีโอคอนเฟอเรนซ์ในศาล ในประเทศสหรัฐอเมริกาเพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงไม่ให้จำเลยเผชิญหน้ากับพยานนั้น เมื่อเดือนธันวาคม ปี 2008 ศาลสูงรัฐโอริโซน่า ก็ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้ระบบวิดีโอคอนเฟอเรนซ์ในคดีอาญา เพื่อให้คำแนะนำการใช้ที่เหมาะสม ผู้พิพากษาศาลสูงรัฐโอริโซน่าได้ให้แนวทางกับคณะกรรมการในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้ระบบวิดีโอคอนเฟอเรนซ์ที่เหมาะสมดังกล่าว โดยนำประเด็นทางข้อกฎหมายขึ้นมาพิจารณาประกอบและให้คำแนะนำว่า วิธีการพิจารณาคดีแบบใดที่ระบบวิดีโอคอนเฟอเรนซ์ควรจะนำมาใช้

ต่อมาเสียงส่วนใหญ่ของคณะกรรมการ ก็ได้ลงมติเห็นชอบในการนำระบบวิดีโอคอนเฟอเรนซ์มาใช้คดีอาญา อย่างไรก็ตาม โฆษกของคณะกรรมการเสียงข้างน้อยได้ออกมาระบุว่าข้อเสนอของคณะกรรมการเสียงข้างมากไม่ได้ระบุปัญหาเกี่ยวกับการต่อสู้คดีของจำเลยเท่าที่ควร โดยทั้งนี้ประเด็นข้อกฎหมายที่สำคัญได้ถูกยกขึ้นวิพากษ์วิจารณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับสิทธิของจำเลยในการแสดงตัวในห้องพิจารณาคดี ซึ่งนี่คือสิทธิขั้นพื้นฐานซึ่งไม่อาจมองข้ามผ่านระบบวิดีโอคอนเฟอเรนซ์ เว้นเสียแต่ว่าได้รับความยินยอมจากจำเลย

ก่อนข้างจะสำคัญว่า ทนายฝ่ายจำเลยได้คัดค้านผลกระทบของความเกลียดชังของวัฒนธรรมที่กำลังพัฒนาขึ้นเรื่อยๆ ผ่านความแตกต่างระหว่างการสัมผัสแบบมีชีวิตและความเหมือนจริง ในคดี Yates ศาลชั้นต้นได้แสดงความรู้สึกที่ค่อนข้างจะเหมือนกันระหว่างผู้พิพากษาและทนายความว่าในโลกของอินเทอร์เน็ตและโลกาภิวัตน์ที่เพิ่มขึ้นทุกวันนี้ สถานการณ์ที่พยานปากสำคัญจะอยู่นอกเหนืออำนาจการออกหมายเรียกของศาลจะเกิดมากขึ้นเรื่อยๆ ขณะที่ความรู้สึกเช่นนี้อาจจะเป็นข้ออธิบายที่เหมาะสมของโลกวันนี้ แต่มันก็ไม่ได้อธิบายถึงสิทธิขั้นพื้นฐานของจำเลยในการที่จะเผชิญหน้ากับพยาน และขณะเดียวกันก็ล้มเหลวในฐานะที่ไม่อาจสร้างหลักการสำหรับคำตัดสินที่มีเหตุผลเกี่ยวกับประเด็นที่สำคัญนี้

ท่ามกลางความเห็นเกี่ยวกับการใช้วิดีโอคอนเฟอเรนซ์ที่มีความเห็นหนึ่งที่น่าสนใจ คือ นายเจอร์รี แรนคอลล ซึ่งเป็นทนายความคนหนึ่งในรัฐโอริโซน่า ได้ให้ความเห็นว่า หลายๆ ครั้งที่มีความจำเป็นสำหรับผู้พิพากษาซึ่งจำเป็นที่จะต้องพูดกับจำเลยเป็นการส่วนตัว หรือบางครั้งผู้เสียหายในคดีอาญาก็ประสงค์จะเห็นจำเลยในห้องพิจารณา ดังนั้น ก็เลยให้คำแนะนำว่าคู่ความทุกฝ่ายจำเป็นจะต้องเห็นด้วยหากจะมีการนำระบบวิดีโอคอนเฟอเรนซ์มาใช้ในศาล

ดังที่ได้กล่าวมาในคดี Craig ข้างต้น Confrontation clause จำเป็นต้องมีการตรวจสอบตัวบุคคล เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าพยานจะให้การภายใต้คำสาบาน บังคับให้พยานตอบคำถามค้าน (ซึ่งเป็นเครื่องมือทางกฎหมายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ถูกสร้างขึ้นมาสำหรับการค้นหาความจริง) และยอมให้คณะลูกขุนผู้ซึ่งจะตัดสินชะตากรรมของจำเลยได้สังเกตอากัปกิริยาของพยานในการเบิกความของเขาและเพื่อช่วยคณะลูกขุนในการประเมินความน่าเชื่อถือของพยาน ความสำคัญของพยานหลักฐานที่เป็นอากัปกิริยาที่ถูกอ้างถึงโดยศาลสูงในคดี Craig ไม่สามารถมองข้ามได้ พยานหลักฐานหลายอย่างมักจะถูกขังน้ำหนักโดยปัจจัยที่ไม่อาจเข้าถึงได้ด้วยถ้อยคำที่พวกเขา (พยาน) เบิกความออกมาจากคอกพยาน รวมทั้งกิริยาอาการที่เขาเดินเข้ามาในห้องพิจารณาคดี ความเต็มใจของพวกเขาที่จะสบสายตากับผู้ที่ร่วมในกระบวนการพิจารณาคดี และความสามารถของพวกเขาในการควบคุมอาการทางประสาทขณะที่เขาให้การเป็นพยาน ด้วยเหตุนี้ ทนายความฝ่ายจำเลยควรจะต้องตื่นตัวในการปกป้องประโยชน์ของลูกความหากมีการใช้ระบบ Face to Face Meeting ระหว่างผู้ต้องหาและผู้กล่าวหา

เมื่อเผชิญหน้ากับข้อเสนอของฝ่ายรัฐในอันที่จะใช้ระบบ Two-way video Conferencing นักกฎหมายคดีอาญาที่รอบคอบควรพร้อมยืนยันขึ้นได้เถียงว่า กระบวนพิจารณาคดีที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ความสะดวกของบรรดาพยานและความสามารถของฝ่ายรัฐที่จะจัดเตรียมการเบิกความที่สำคัญไม่ใช่ผลประโยชน์ในเชิงนโยบายที่สำคัญที่จะนำไปสู่การปฏิเสธสิทธิของพยานที่จะเบิกความแบบเผชิญหน้า (face to face) เว้นแต่ว่า ทนายความจะคิดว่า two way video conferencing เป็นสิ่งที่มีประโยชน์มากกว่าและลูกความเต็มใจที่จะสละสิทธิตาม confrontation clause ทนายความควรเรียกร้องกระบวนการรับฟังพยานหลักฐานที่กระทำโดยศาล และกำหนดว่ารัฐต้องนำเสนอคดีที่มีเหตุผลพอที่จะคล้อยตามว่ารูปแบบการเบิกความที่เสนอนั้นได้คำนึงถึงประโยชน์ในเชิงนโยบายสาธารณะอย่างแท้จริง และการเบิกความที่เป็นทางเลือก (video conferencing) มีความเพียงพอที่จะก่อให้เกิดความเชื่อมั่นถึงความน่าเชื่อถือของพยานที่นำเสนอในการเบิกความที่เป็นทางเลือกดังกล่าว

ศาลสูงรัฐโอริโซน่าและศาลสูงสุดของสหรัฐอเมริกาได้ประกาศกฎหรือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญและแนวทางเพื่อเป็นหลักประกันสำหรับสิทธิของจำเลยในการที่จะปรากฏตัวในศาล หลักการเกี่ยวกับข้อรัฐธรรมนูญอันเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศครั้งนี้ ได้นำมาสู่เป็น

องค์ประกอบในการพิจารณาเมื่อมีการขยายการใช้วิดีโอคอนเฟรนต์ของการปรากฏตัวของจำเลยในวิธีพิจารณาความอาญา

ศาลสูงของประเทศสหรัฐอเมริกาได้ตระหนักว่าสิทธิที่จะปรากฏตัวในห้องพิจารณาไม่เพียงแต่ได้รับการปกป้องโดยหลัก confrontation หรือการเผชิญหน้าเท่านั้น แต่ยังได้รับการปกป้องโดย Due Process clause หรือกระบวนการพิจารณาจนเสร็จสิ้นด้วย ศาลได้ตัดสินว่าจำเลยมีสิทธิที่จะปรากฏตัวในสถานการณ์บางสถานการณ์ในที่ที่จำเลยไม่ได้เผชิญหน้ากับพยานอย่างแท้จริง หรือเผชิญหน้ากับหลักฐานที่ใช้ยืนยันเพื่อลงโทษเขา ในคดี *Unites States vs Gagnon* ในปี 1985 สิทธินั้นยังคงมีอยู่เมื่อไรก็ตามที่การปรากฏตัวมีความสัมพันธ์หรือมีนัยสำคัญด้วยเหตุอันสมควรเพื่อให้เขามีโอกาสเต็มที่ในการที่จะต่อสู้คดีในระดับที่ว่าการพิจารณาหรือการไต่สวนที่เป็นธรรมอาจจะถูกลบล้างหรือขัดขวางจากการไม่ปรากฏตัวของจำเลยก็ได้ ในคดี *Snyder vs Massachusetts*

ศาลสูงของประเทศสหรัฐอเมริกาไม่ได้มีโอกาสดังตัดสินว่าวิดีโอคอนเฟรนต์มีคุณค่าหรือความหมายตามรัฐธรรมนูญเท่ากับการปรากฏตัวจริงๆ ในฐานะที่เป็นหลักประกันของสิทธิของการปรากฏตัวของจำเลย อย่างไรก็ตาม ในกระบวนการพิจารณาที่ไม่อนุญาตให้ใช้วิดีโอคอนเฟรนต์ ผู้พิพากษาสภาเรีย ระบุว่า คำตัดสินหรือการพิพากษาที่กระทำในห้องๆ หนึ่งซึ่งประกอบไปด้วย โทรทัศน์ซึ่งได้จัดให้มีรูปภาพทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นรูปของจำเลย ไม่ใช่เป็นการตัดสินหรือก่อให้เกิดคำตัดสินอันเดียวกันกับการปรากฏตัวทางกายภาพของบุคคลหนึ่ง หมายความว่า การที่จำเลยได้ปรากฏตัวขึ้นในห้องจริงๆ กับการที่จำเลยปรากฏตัวผ่านวิดีโอคอนเฟรนต์นั้น ทำให้เกิดความแตกต่างในการพิพากษาคดีได้ ผู้พิพากษาสภาเรีย ให้ข้อสังเกตว่า การเผชิญหน้าอย่างแท้จริงอาจจะเป็นสิ่งเพียงพอที่จะปกป้อง หรือรักษาสิทธิตามรัฐธรรมนูญอย่างแท้จริงของจำเลย

เมื่อเป็นเช่นนี้ศาลสูงของรัฐอริโซน่าจึงได้ให้คำหรือแนวทางเกี่ยวกับคณะกรรมการในการเสนอความเห็นประเภทของวิธีพิจารณาคดีที่ระบบวิดีโอคอนเฟรนต์ควรจะนำมาใช้

คณะกรรมการเสียงข้างน้อยมีข้อเสนอที่ไม่เหมือนกับคณะกรรมการเสียงข้างมากเกี่ยวกับความพยายามในการที่จะกำหนดประเภทวิธีพิจารณาความที่ระบบวิดีโอคอนเฟรนต์ควรใช้ อันเนื่องมาจากลักษณะหรือวัตถุประสงค์หน้าที่ของกระบวนการพิจารณาดังกล่าวที่การปรากฏตัวของจำเลยที่เป็นตัวตนจริงมีผลกระทบน้อยมากหรือน้อยที่สุด กฎหรือหลักเกณฑ์ที่เสนอโดยคณะกรรมการเสียงข้างมากได้กำหนดบังคับการใช้วิดีโอคอนเฟรนต์สำหรับกระบวนการพิจารณาคดีอาญาทั้งหมด นอกเหนือจากกระบวนการพิจารณาคดี

อย่างไรก็ตาม ประเทศสหรัฐอเมริกาที่ต้องประสบปัญหาในการนำระบบการประชุมทางจอภาพมาใช้พิจารณาคดีเพราะปัญหาเรื่องการเผชิญหน้ากับพยาน ซึ่งรัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกาบัญญัติเรื่องสิทธิของจำเลยเอาไว้โดยเฉพาะใน Six Amendment และ Fourteenth

Amendment หรือสิทธิตามรัฐธรรมนูญข้อที่ 6 เกี่ยวกับการปรากฏตัวของจำเลยจึงทำให้สหรัฐอเมริกาได้มีการนำมาใช้ในคดีอาญาได้อย่างจำกัด

3.2 หลักการพิจารณาและสืบพยานโดยไม่ให้พยานเผชิญหน้ากับจำเลยในประเทศอังกฤษ

ในประเทศอังกฤษ⁵ หากเด็กต้องมาเบิกความเผชิญหน้ากับบรรยากาศที่เป็นทางการในศาลนั้นในประเทศอังกฤษกำหนดให้ศาลเป็นผู้กำหนดให้พยานเด็กเบิกความในบรรยากาศที่ไม่เป็นทางการโดยศาล พนักงานอัยการ และทนายความไม่ต้องสวมวิกผมและครุยในขณะที่สืบพยานเด็กนอกจากนั้น ในกรณีที่พยานเด็กอาจได้รับความกดดันและเกรงกลัวที่จะต้องเผชิญหน้ากับจำเลย กำหนดให้พยานเบิกความนอกห้องพิจารณาและมีการถ่ายทอดภาพและเสียงมายังห้องพิจารณา และคู่ความที่ต้องการถามคำถามเพิ่มเติมจะต้องถามผ่านศาล และศาลอาจจะถามเด็กทางไมโครโฟนที่เชื่อมโยงกับห้องที่เด็กนั่งอีกต่อหนึ่ง ซึ่งวิธีการนี้ทำให้เด็กไม่ต้องเผชิญหน้ากับจำเลยในทางกายภาพแต่จำเลย ผู้พิพากษา พนักงานอัยการและทนายความ สามารถเห็นพยานผ่านทางโทรทัศน์วงจรปิดรวมทั้งพยานสามารถเห็นภาพของผู้ถามผ่านโทรทัศน์วงจรปิดด้วย

กฎหมายลักษณะพยานหลักฐานของประเทศอังกฤษ⁶ ได้บัญญัติหลักทั่วไปของการเบิกความด้วยวาจาของพยานบุคคลโดยผ่านสื่อโทรทัศน์ไว้ในพระราชบัญญัติการยุติธรรมทางอาญา (Criminal Justice Act) ปี ค.ศ. 1988 มาตรา 37 ดังนี้

1) บุคคลใดนอกจากผู้ถูกกล่าวหาอาจจะให้พยานหลักฐานโดยผ่านสื่อโทรทัศน์ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) พยานบุคคลซึ่งอยู่นอกราชอาณาจักร

(2) พยานบุคคลซึ่งเป็นเด็กโดยได้รับอนุญาตจากศาลและเป็นคดีความผิดดังต่อไปนี้

ก. ความผิดเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายหรือประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะประทุษร้าย

ข. ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานโหดร้ายต่อเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปีตามพระราชบัญญัติเด็กและผู้เยาว์ ค.ศ. 1933 มาตรา 1

ค. ความผิดตามพระราชบัญญัติการกระทำความผิดทางเพศ ค.ศ. 1956 หรือตามพระราชบัญญัติการกระทำอันไม่สมควรแก่เด็ก ค.ศ. 1960 หรือตามพระราชบัญญัติการกระทำ

⁵ แวดา ธรรมภิบาล. เล่มเดิม. หน้า 33.

⁶ ฉัตรชัย รุจิตานนท์. (2543). การนำระบบประชุมทางจอภาพมาใช้สืบพยานในคดีอาญา.

ความผิดทางเพศ ค.ศ. 1967 หรือตามพระราชบัญญัติกฎหมายอาญา ค.ศ. 1977 หรือตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก ค.ศ. 1978

ง. การกระทำฐานพยายาม สมคบ ตัวการ สนับสนุน หรือยุยงส่งเสริมให้กระทำความผิดตาม ก.ถึงค. ข้างต้น”

ในการสืบพยานผ่านวิธีทักส์ในประเทศอังกฤษนั้น ยังได้มีการกำหนดกฎระเบียบของศาลสำหรับเรื่องนี้ไว้ อันใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติอันเป็นกฎระเบียบของ Crown Court 1982 และของ Criminal Appeal Act 1968 ดังนี้

กฎของ Crown Court 1982 ข้อ 23A ซึ่งเป็นข้อกำหนดที่เกี่ยวกับการสืบพยานที่เป็นเด็ก โดยผ่านสื่อวิธีทักส์โดยมีหลักเกณฑ์ว่า

๑) ต้องเป็นการกระทำที่ถูกฟ้องเป็นความผิดเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายหรือประทุษร้าย หรือขู่จะประทุษร้าย หรือความผิดเกี่ยวกับการกระทำทารุณโหดร้ายต่อเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี ตามพระราชบัญญัติเด็กและผู้เยาว์ ค.ศ. 1933 มาตรา 1 หรือความผิดตามพระราชบัญญัติการกระทำความผิดทางเพศ ค.ศ. 1956 หรือตามพระราชบัญญัติการกระทำอันไม่สมควรแก่เด็ก ค.ศ. 1960 หรือตามพระราชบัญญัติการกระทำความผิดทางเพศ ค.ศ. 1967 หรือความผิดตามพระราชบัญญัติกฎหมายอาญา ค.ศ. 1977 หรือตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก ค.ศ. 1978 หรือการกระทำฐานพยายาม สมคบ ตัวการ สนับสนุน หรือยุยงส่งเสริมให้กระทำความผิดดังกล่าว

2) พยานบุคคลนั้นมีอายุต่ำกว่า 14 ปี ในกรณีที่เป็นความผิดเกี่ยวกับการกระทำทารุณโหดร้ายต่อเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี ตามพระราชบัญญัติเด็กและผู้เยาว์ ค.ศ. 1933 มาตรา 1 หรือ

3) ในคดีความผิดตามพระราชบัญญัติการกระทำความผิดทางเพศ ค.ศ. 1956 หรือตามพระราชบัญญัติการกระทำอันไม่สมควรแก่เด็ก ค.ศ. 1960 หรือตามพระราชบัญญัติการกระทำความผิดทางเพศ ค.ศ. 1967 หรือตามพระราชบัญญัติกฎหมายอาญา ค.ศ. 1977 หรือตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก ค.ศ. 1978 ซึ่งผู้กระทำผิดที่มีอายุต่ำกว่า 17 ปี

4) การร้องขอให้สืบพยานโดยผ่านสื่อวิธีทักส์จะต้องได้รับความยินยอมจากจำเลย

5) การอนุญาตหรือไม่อนุญาตเป็นดุลยพินิจของศาล

สำหรับกฎข้อที่ 23 B เป็นข้อกำหนดที่เกี่ยวกับการสืบพยานบุคคลที่อยู่นอกประเทศอังกฤษ โดยใช้ระบบประชุมทางจอภาพ ซึ่งมีหลักเกณฑ์ดังนี้

1) คู่ความอาจยื่นคำขอให้สืบพยานบุคคลที่อยู่นอกสหราชอาณาจักรโดยผ่านทางโทรทัศน์ได้ โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของศาลที่จะอนุญาตหรือไม่

2) การร้องขอดังกล่าวจะต้องทำเป็นหนังสือตามแบบพิมพ์ที่ศาลกำหนดยื่นต่อเจ้าพนักงานศาลโดยระบุเหตุแห่งการนั้น พร้อมส่งสำเนาให้คู่ความฝ่ายอื่นๆ

3) คู่ความฝ่ายอื่นที่รับสำเนาคำร้องแล้วมีสิทธิคัดค้านได้ภายใน 14 วันต่อเจ้าพนักงานศาลหรืออาจยินยอมแต่การยินยอมนี้ต้องทำเป็นหนังสือด้วย

4) หากศาลอนุญาต จะมีการแจ้งให้คู่ความทราบถึงคำสั่งรวมทั้งสถานที่ซึ่งอนุญาตให้ใช้ในการเบิกความ กล่าวคือ ประเทศของพยานบุคคลที่จะเบิกความเป็นพยาน สถานที่ซึ่งพยานจะเบิกความ (ถ้าทราบ) สถานที่ซึ่งกำหนดให้พยานเบิกความ สถานที่ของศาลที่จะดำเนินกระบวนการพิจารณาและสถานการณ์ที่จะใช้สื่อดังกล่าว

นอกจากนี้ ประเทศอังกฤษมีมาตรการในการไม่เปิดเผยตัวพยานในขั้นตอนพิจารณาคดีชั้นศาล โดยแบ่งออกเป็น 2 กรณี

กรณีคดีอาญาทั่วไป พยานบุคคลจะได้รับการปกปิดชื่อ และที่อยู่ไว้เป็นความลับ

กรณีคดีอุกฉกรรจ์ นอกจากจะได้รับการปกปิดชื่อและที่อยู่แล้ว พยานอาจร้องขอต่อศาลให้ดำเนินการเบิกความ โดยมีฉากกั้นไม่เผยโฉมหน้า หรือเบิกความผ่านกระจกใสที่มองผ่านได้ทางเดียวไม่ให้จำเลยเห็นพยาน

มาตรการดังกล่าวที่ใช้ในประเทศอังกฤษนี้เป็นการปิดโอกาสไม่ให้จำเลยเห็นหรือรู้จักตัวพยาน ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยลดความหวาดกลัวของพยานขณะเบิกความในศาล

3.3 หลักการพิจารณาและสืบพยานโดยไม่ให้พยานเผชิญหน้ากับจำเลยในประเทศสิงคโปร์

ประเทศสิงคโปร์มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาระบบงานของศาลในประเทศด้วยเหตุผล 2 ประการคือ เพื่อประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายของคู่ความ ซึ่งนับเป็นความสำเร็จที่สำคัญต่อการพัฒนาระบบศาลในประเทศสิงคโปร์ที่มีการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้⁷

ร่างพระราชบัญญัติพยานหลักฐานและศาลเทคโนโลยีของประเทศสิงคโปร์ได้ผ่านสภาเมื่อวันที่ 18 มกราคม ค.ศ. 1996 อันเป็นการบุกเบิกทางสำหรับพยานหลักฐานคอมพิวเตอร์ในศาลเนื่องจากมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อย่างมาก จึงนำมาใช้กับทางด้านกฎหมายเพื่อให้ทันสมัย และพระราชบัญญัติพยานหลักฐานเรื่องนี้ได้ใช้บังคับเมื่อ วันที่ 8 มีนาคม 2539

ศาลเทคโนโลยีสิงคโปร์ตั้งอยู่ที่ห้องพิจารณา 5 ของ Supreme Court ใช้ระบบคอมพิวเตอร์หลายชนิด เช่น Audio visual และภาพ (Imaging) แบบล่าสุด โดยรวมอุปกรณ์ของระบบดังกล่าวเข้าด้วยกันสามารถทำให้นักกฎหมายมีวิธีที่ดีกว่า ในการเสนอคดีของตนเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาล เนื่องจากคดีบางประเภท เช่น คดีล้มละลายส่วนใหญ่จะมีพยานหลักฐานเป็นจำนวนมากทำให้ยากต่อการจัดและนำเสนอเอกสารหลักฐาน

⁷ รัตนาภรณ์ จิระวัฒน์ชัย. (2550). การคุ้มครองพยานบุคคลในคดีอาญา: ศึกษากรณีการนำระบบการประชุมทางจอภาพมาใช้ในการสืบพยาน. หน้า 75.

การมีเครือข่ายคอมพิวเตอร์เชื่อมโยง (Network) ทำให้การเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาล เนื่องจากคดีบางประเภท เช่น คดีล้มละลายส่วนใหญ่จะมีพยานหลักฐานเป็นจำนวนมากทำให้ยากต่อการจัดและนำเสนอเอกสารหลักฐาน

การมีเครือข่ายคอมพิวเตอร์เชื่อมโยง ทำให้การเข้าสู่ข้อมูลเป็นไปโดยสะดวกโดยแต่ละตำแหน่งในห้องพิจารณาคดีจะมีคอมพิวเตอร์และแท่นพิมพ์ติดตั้งไว้ ทุกฝ่ายสามารถเข้าสู่ข้อมูลได้พร้อมกันผ่านเครือข่ายในบริเวณพื้นที่ใกล้เคียงกันหรือเพียงแต่กดปุ่มทุกฝ่ายสามารถค้นคว้ากฎหมายและคำพิพากษาได้ทันทีและทนายความสามารถจัดเตรียมข้อมูลของตนเองในคอมพิวเตอร์เพื่อเตรียมนำเสนอในระบบ Lssp: Litigation support System for Presentation ทำให้ทนายความสามารถตรวจดูและนำเสนอเอกสารของตนได้ในหลายวิธี โดยการใช้ทั้ง Multimedia และภาพ Imaging โดยเสนอภาพถ่าย แผ่นผัง ผ่าน Video Tape, Laser disc, Cd-rom แทนการที่จะต้องนำเอกสารจำนวนมากมาแสดง ซึ่งในห้องพิจารณามีระบบเสียงและภาพ Audio-Visual System มีกล้องซึ่งควบคุมโดยรีโมท คอนโทรล ไมโครโฟนและจอภาพ ขนาด 67 นิ้ว ติดอยู่หน้าห้องเพื่อใช้ในการแสดงพยานหลักฐาน สามารถเลือกฉายภาพโดยใช้ภาพจาก Lssp หรือจากกล้องที่ติดไว้ก็ได้ และระบบนี้ยังสามารถแสดงภาพอะไรก็ตามที่ปรากฏอยู่บนจอคอมพิวเตอร์ตัวใดก็ได้ในห้องพิจารณาให้ไปปรากฏอยู่บนจอใหญ่ สำหรับไมโครโฟนจะถูกใช้สำหรับขยายเสียงผู้พูด และบันทึกเสียงขณะเดียวกัน

นอกจากนี้ยังมีการบันทึกคำพยานโดยคอมพิวเตอร์ ระบบดิจิทัล Computer Based Recording Transcription หรือ CBRT การดำเนินกระบวนการพิจารณาจะถูกบันทึกไว้ทุกถ้อยคำพูดอย่างถูกต้อง ในระบบสเตอริโอ และป้าย Electronic tag จะถูกใส่เข้าไปในการบันทึกเพื่อแยกให้เห็นว่าต่างคนกัน ทั้งระบบสเตอริโอจะทำให้ผู้ฟังสามารถแยกได้ว่าผู้พูดต่างคนกัน โดยอาศัยตำแหน่งที่มาของเสียงในห้องพิจารณา สำหรับการใช้ VDO Conferencing เป็นการให้ทางเลือกที่จะไม่ต้องให้พยาน (ชาวต่างประเทศ) ต้องเดินทางมาไกลมาให้การในศาล ถ้าคู่ความทุกฝ่ายตกลงสามารถจัด VDO Conferencing สำหรับให้พยานเบิกความโดยไม่ต้องมาปรากฏตัวในศาล

Supreme Court ยังมีตู้ข้อมูล Information kiosks หลายตู้เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้ามาหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศาล ประกอบด้วยแผ่นผังศาล คำอธิบายย่อของแผนกติดต่อให้บริการต่างๆ รายชื่อคดีที่จะมีการพิจารณาและประกาศต่างๆ

ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้มีการแก้ไขปี ค.ศ. 1995 โดยบทบัญญัติมาตรา 364 A ใหม่ให้ใช้สื่อโทรทัศน์และวีดิทัศน์ได้ ซึ่งบทบัญญัติวิธีพิจารณาความทั้งสองแตกต่างกันตรงที่บทบัญญัติวิธีพิจารณาความแพ่งใช้ได้กว้างกว่าและอนุญาตให้พยานบุคคลที่อยู่ต่างประเทศให้พยานหลักฐานโดยใช้ VDO Conferencing ได้

อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างที่สำคัญ 2 ประการ ระหว่างวิธีพิจารณาความแพ่งวิธีพิจารณาความอาญา ในเรื่องของการสืบพยานโดยใช้สื่อวิดีโอ คือ

1) ไม่มีข้อจำกัดในรูปแบบของประเภทคดี ในคดีแพ่งถ้าศาลเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมก็สามารถสืบพยานหลักฐานโดยใช้สื่อวิดีโอได้ แต่คดีอาญาจำกัดประเภทคดีไว้เฉพาะที่บัญญัติไว้ในกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 364 A ได้แก่ในคดีอาญาจำกัดให้ใช้เฉพาะบุคคลที่เป็นเด็กอายุต่ำกว่า 16 ปี ซึ่งมีพยานบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่เกี่ยวข้องด้วยรวมทั้งความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ตามประมวลกฎหมายอาญา อนุมาตรา 319-338 การกระทำความผิดต่อเด็กและผู้เยาว์, คดีที่ได้รับ ความอับอายอย่างร้ายแรง การบังคับใช้ทางอาญาในการกระทำความผิดฐานข่มขืนหรือความผิดทางเพศ ตามประมวลกฎหมายอาญา อนุมาตรา 354-358, 375-377 ของประเทศสิงคโปร์ และการกระทำอันเป็นประทุษร้ายต่อหญิงและเด็ก ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่จะปกป้องพยานบุคคลที่เป็นหญิงและเด็กซึ่งถูกทำร้ายจากการเผชิญหน้าโดยตรงกับผู้เกี่ยวข้องในศาล

2) ความแตกต่างที่สอง คือ บทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาอนุญาตให้ผู้ถูกคุมขังมาศาลก่อนศาลจะให้ประกันตัวหรือขยายเวลาคุมขังระหว่างพิจารณา พระราชบัญญัติพยานบัญญัติให้สิทธิแก่คู่ความไม่เท่ากัน โดยในคดีแพ่งจะให้คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมาศาลหรือทนายความมาแทนส่วนบทบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาจำเป็นต้องบัญญัติให้แน่นอนว่าต้องการให้จำเลยหรือทนายความของเขาเสนอพยานหลักฐานในศาล

นอกจากนี้ ยังมีข้อสังเกตที่น่าสนใจว่า บทบัญญัติที่ให้ศาลอาจจะมีคำสั่งโดยตรงให้บุคคลที่เป็นจำเลยผู้ซึ่งมาศาลหรือให้มาปรากฏตัวต่อศาลโดยใช้สื่อวิดีโอ เมื่อ

- (1) บุคคลผู้เป็นจำเลยเจตนาที่จะรับสารภาพว่ากระทำผิด
- (2) บุคคลผู้เป็นจำเลยถูกถอนฟ้อง
- (3) บุคคลผู้เป็นจำเลยดำเนินกระบวนการพิจารณาประกันตัวในศาล
- (4) ศาลเห็นว่าเป็นการจำเป็นภายใต้ มาตรา 364 A (5) แห่งประมวลกฎหมายวิธี

พิจารณาความอาญา

- (5) ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล District Court มีคำสั่ง

การสืบพยานบุคคลโดยใช้สื่อภาพและเสียงในประเทศสิงคโปร์นั้น ได้มีการออกกฎหมายรองรับการสืบพยานด้วยวิธีนี้ โดยบทบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 364 A⁸ ซึ่งวางหลักเกณฑ์ไว้ ดังนี้คือ

⁸ Legislation on video-conferencing Evidence through live video or television links, Cap. 97,

1) นอกจากบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ หรือพระราชบัญญัติพยานให้ประชาชน สิ่งโปร่งซึ่งศาลอนุญาต สามารถเบิกความเป็นพยานหลักฐาน โดยผ่านสื่อวีดิทัศน์หรือโทรทัศน์ใน ชั้นกระบวนการพิจารณา ชั้นไต่สวน ชั้นอุทธรณ์ หรือวิธีพิจารณาอื่นได้ในกรณีต่อไปนี้

- (1) พยานบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี
- (2) กระทำความผิดตามฟ้องซึ่งบัญญัติไว้ในอนุมาตรา 2
- (3) ศาลได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรให้ใช้สื่อดังกล่าวเพื่อประโยชน์แห่งความ

ยุติธรรม

- (4) รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมรับรองเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ

2) การกระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในอนุมาตรา 1.2 คือ

(1) การกระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับการทำร้ายร่างกาย หรือการประทุษร้าย หรือขู่ คุกคามที่จะประทุษร้ายผู้อื่น

(2) การกระทำความผิดในภาค 2 ของพระราชบัญญัติเด็กและผู้เยาว์ในส่วนที่ เกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กและผู้เยาว์

(3) การกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 354-356 และมาตรา 357-377 อันเป็นความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและความผิดทางเพศ

(4) การกระทำต่อหญิงในส่วนของการกระทำที่มุ่งร้ายต่อหญิงและเด็ก

(5) การกระทำความผิดใดที่รัฐมนตรีอาจจะกำหนดในภายหลังจากที่ได้ปรึกษากับ ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลแล้ว

ดังจะเห็นได้ว่า ประเภทของความผิดที่กฎหมายประเทศสิงคโปร์บัญญัติให้สืบพยาน บุคคลโดยใช้สื่อภาพและเสียงได้นั้น ส่วนใหญ่จะเป็นความผิดทางเพศ หรือทำร้ายร่างกายที่กระทำ ต่อหญิงและเด็ก ก็เพราะเหตุผลเนื่องมาจากการถูกทำร้ายด้วยการที่จะต้องเผชิญหน้าโดยตรงกับ ผู้ที่ทำร้ายเขาเหล่านั้นในศาล อย่างไรก็ตามบทบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของ ประเทศสิงคโปร์ที่ได้แก้ไข ในปี ค.ศ. 1995 ให้ใช้สื่อโทรทัศน์และวีดิทัศน์ได้ตามบทบัญญัติ มาตรา 364 A ในคดีแพ่งอย่างกว้างขวาง แต่ก็เห็นว่าไม่ควรนำมาใช้กับกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพราะเป็นการป้องกันพยานที่ไม่ชอบซึ่งอยู่นอกเขตอำนาจศาลให้กลายเป็นผู้ที่ได้รับยกเว้นความผิด ไป ฉะนั้นในคดีอาญาจึงถูกจำกัดให้ใช้เฉพาะในสถานการณ์ที่เหมาะสมตามที่ได้กล่าวไว้แล้ว ข้างต้นเท่านั้น

3) นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือพระราชบัญญัติพยานหลักฐาน ศาล อาจจะสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาปรากฏต่อศาลก่อน โดยใช้สื่อวีดิโอและโทรทัศน์ในขณะที่ถูกคุมขัง ระหว่างพิจารณาที่ประเทศสิงคโปร์ในการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

- (1) การร้องขอประกันตัว

(2) การขยายเวลาคู่แข่งผู้ถูกกล่าวหาระหว่างพิจารณา

(3) กรณีอื่นใดที่รัฐมนตรีฯ กำหนดภายหลังจากที่ได้หารือกับผู้พิพากษาหัวหน้าศาล

แล้ว

4) ศาลอาจมีอำนาจสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดตามอนุมาตรา (1) หรือ (3) ดังนี้

(1) บุคคลเสนอสถานที่ซึ่งพยานจะให้พยานหลักฐาน

(2) ให้บุคคลออกจากสถานที่ซึ่งพยานทำการสืบพยาน

(3) บุคคลที่อยู่ในห้องพิจารณา ผู้ซึ่งพยานและบุคคลที่อยู่กับพยานสามารถได้ยินหรือได้เห็นและได้ยิน

(4) บุคคลที่อยู่ในห้องพิจารณาผู้ซึ่งพยานและผู้ที่อยู่กับพยานไม่สามารถได้ยินและได้ยิน

(5) บุคคลที่อยู่ในห้องพิจารณาซึ่งสามารถเห็นและได้ยินพยาน และผู้ที่อยู่กับพยาน

(6) ขั้นตอนระหว่างดำเนินกระบวนการพิจารณาที่ซึ่งมีผลเป็นส่วนหนึ่งของคำสั่ง

(7) วิธีการทำงานของระบบโทรศัพท์วงจรปิดหรือวิธีทัศนกับมาตรฐานขั้นต่ำทางเทคนิคให้อยู่ในดุลพินิจศาล

5) ศาลอาจจะสั่งเพิกถอน หรือให้หยุดชั่วคราว หรือมีคำสั่งอย่างใดภายใต้มาตรานี้ ถ้า

(1) ระบบการทำงานวิธีทัศนและโทรศัพท์หยุดทำงาน ให้ศาลมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดถ้าเห็นว่าจะเป็นการล่าช้าเกินควรถ้าจะรอนกว่าเครื่องมือจะใช้ได้

(2) เป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมของคู่ความ

(3) เป็นการจำเป็นที่ศาลจะต้องมีคำสั่ง เพื่อให้พยานสามารถชี้ตัวบุคคลหรือสิ่งของหรือเพื่อให้พยานมีส่วนร่วมในการพิสูจน์

(4) เป็นความจำเป็นสำหรับศาล เพราะกระบวนการพิจารณาบางส่วนเป็นการสืบพยานนอกห้องพิจารณา

(5) พฤติการณ์เปลี่ยนแปลงภายหลังที่ศาลได้มีคำสั่ง

(6) ศาลไม่ควรมีคำสั่งภายใต้มาตรานี้ ถ้าไม่ใช่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมของคู่ความ

(7) คำสั่งตามมาตรานี้ไม่ควรถูกเพิกถอน เพียงเพราะบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้เบิกความด้วยวิธีนี้มีอายุ 16 ปีก่อนการพิจารณาเสร็จสิ้น

(8) พยานบุคคลที่ให้การเป็นพยานโดยสื่อวิธีทัศน หรือโทรศัพท์ ควรจะเป็นไปตามความมุ่งหมายแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 193, 194, 195, 196, 205, และ 209

(9) สถานที่พยานให้การเป็นพยานหลักฐานตามมาตรานี้ ควรจะเป็นไปตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัตินี้และพระราชบัญญัติพยานหลักฐานเหมือนกับเป็นการเสนอพยานหลักฐานต่อศาลตามปกติ

(10) ตาม (4) (8) (9) ที่อ้างถึงพยาน ควรจะให้หมายความร่วมมือให้ผู้ถูกกล่าวหาที่มาปรากฏตัวต่อศาลก่อนที่ศาลใช้วิธีทัศนตามอนุมาตรา (3)

(11) ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลควรจะวางกฎระเบียบว่าเป็นการจำเป็นที่จะต้องมาศาลหรือเพื่อความสะดวกตามความมุ่งหมายของมาตรานี้จึงวางเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใด

เมื่อกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาส่วนนี้ประกาศใช้ทำให้ประเทศสิงคโปร์ต้องปรับพระราชบัญญัติพยานหลักฐาน มาตรา 62 A⁹ ให้สอดคล้องกับกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดังนี้

1) นอกจากพระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติเป็นอย่างอื่น บุคคลอาจจะได้รับอนุญาตดำเนินกระบวนการพิจารณาผ่านวิดีโอหรือโทรทัศน์ ดังนี้

(1) พยานบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 16 ปี

(2) คู่ความเห็นด้วยเกี่ยวกับพยานหลักฐาน ที่จะให้ในดำเนินกระบวนการพิจารณา

(3) พยานอยู่นอกประเทศสิงคโปร์

(4) เป็นที่พอใจแก่ศาลว่าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

(5) ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีการทำงานของระบบโทรทัศน์และวิธีทัศนกับมาตรฐานขั้นต่ำทางเทคนิค

(6) ศาลอาจจะมีคำสั่งอย่างใดตามที่พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

2) ศาลอาจจะมีคำสั่งเพิกถอน หยุดชั่วคราว หรือมีคำสั่งอย่างใดภายใต้มาตรานี้ถ้า

(1) ระบบวิดีโอทัศน หรือโทรทัศน์หยุดทำงาน และเป็นเหตุให้เกิดความล่าช้าเกินสมควรถ้าจะดื้อรอให้ระบบการทำงานกลับคืนเป็นปกติ

(2) เป็นการจำเป็นที่ศาลต้องใช้วิธีนี้แทรกในการพิจารณาเพื่อความเป็นธรรมของคู่ความ

(3) ศาลเห็นว่าจำเป็นต้องทำเพื่อให้พยานสามารถชี้ตัวบุคคลหรือสิ่งของ หรือเพื่อให้พยานสามารถมีส่วนร่วมในการพิสูจน์ให้เห็นภาพหรือสิ่งที่ผ่านมา

(4) ศาลจำเป็นต้องทำเพราะส่วนหนึ่งของการพิจารณา เป็นการสืบพยานนอกห้องพิจารณา

⁹ Evidence through live video or live television links: Singapore Evidence Act, New Section 62A.

(5) มีข้อเปลี่ยนแปลงไปภายหลังจากที่ศาลมีคำสั่ง

3) ศาลควรจะไม่มีคำสั่งอย่างใดภายใต้มาตรานี้ หรือมีคำสั่งตามบทบัญญัตินี้ถ้าจะเป็นการขัดกับหน้าที่ซึ่งต้องดำเนินกระบวนการพิจารณาเพื่อความเป็นธรรมแก่คู่ความ

4) การมีคำสั่งภายใต้มาตรานี้ไม่ควรจะต้องสะดุดหยุดลงเพียงเพราะผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้วิธีการนี้อายุครบ 16 ปี ก่อนการพิจารณาจะเสร็จสิ้น

5) พยานหลักฐานที่ให้โดยบุคคลที่อยู่ในประเทศสิงคโปร์หรือที่อื่นโดยผ่านสื่อวีดิทัศน์หรือ โทรทัศน์ ควรเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมาตรา 193, 194, 195, 196, 205 และ 209 ของประมวลกฎหมายอาญา

6) สถานที่ซึ่งพยานบุคคลให้พยานหลักฐานตามมาตรานี้ ควรจะเป็นการให้พยานหลักฐานตามที่เสนอศาล

7) การบัญญัติ The Rules Committee ภายใต้ Supreme Court of judicator Act อาจจะกำหนดกฎระเบียบที่เห็นว่าจำเป็น หรือเพื่อความสะดวกตามความมุ่งหมายของมาตรานี้

ประเทศสิงคโปร์ได้วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการสืบพยาน หรือวิธีการสืบพยานโดยใช้สื่อ Video Conferencing ไว้ว่าควรจะใช้ในสถานการณ์ใด และในส่วนของพระราชบัญญัติพยานหลักฐานก็ได้มีการกฎหมายให้สอดคล้องกับมาตรการพิเศษนี้เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการปรับใช้ในแต่ละสถานการณ์ นอกจากหลักดังกล่าวแล้ว ประเทศสิงคโปร์ก็ยังได้กำหนดรูปแบบและวิธีการใช้สื่อ (Video Conferencing) ไว้อีกด้วยโดยบทบัญญัติให้เป็นอำนาจของศาลในการมีดุลยพินิจตามความเหมาะสมในแต่ละคดีไป กล่าวคือ ศาลอาจมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับการใช้สื่อ (Video Conferencing) ได้ภายใต้บทบัญญัติอนุมาตรา (1) (3) ดังได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น เช่น ศาลอาจมีคำสั่งอย่างใดเกี่ยวกับสถานที่ซึ่งพยานจะเบิกความ หรือสั่งให้บุคคลออกจากสถานที่นั้น ในขณะที่พยานกำลังเบิกความ หรือจะให้พยานและบุคคลที่อยู่กับพยานได้เห็น ได้ยินเสียงของบุคคลที่อยู่ในห้องพิจารณาเหล่านี้ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม Christopher Tang ซึ่งเป็นผู้ช่วยอาวุโสของ Registrar ใน Supreme Court ก็ได้ กล่าวว่า การติดตั้งเทคโนโลยีในศาลจะมีประโยชน์ในคดีที่ซึ่งพยานสำคัญอยู่ในต่างประเทศ และในคดีอาญาซึ่งเป็นคดีที่จำเลยถูกฟ้องในความผิดทางเพศ หรือในคดีที่ผู้เสียหายอ่อนความสามารถเพราะอายุ อารมณ์ ซึ่งผู้เสียหายมีความอ่อนแอจึงให้หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับจำเลยโดยตรงในศาลเพื่อป้องกันมิให้พยานผู้เสียหายต้องเจ็บปวดชอกช้ำอีก

จากการศึกษากฎหมายของต่างประเทศ พบว่ากฎหมายของต่างประเทศจะมีบทบัญญัติที่ชัดเจนกว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของไทย ในเรื่องการคุ้มครองสิทธิของพยานบุคคลในชั้นศาล ซึ่งอาจพอสรุปได้ดังนี้

1) การให้พยานเบิกความนอกห้องพิจารณา โดยมีการถ่ายทอดภาพและเสียงมายังห้องพิจารณา

2) การให้จำเลยอยู่นอกห้องพิจารณาขณะที่พยานเบิกความและถ่ายทอดภาพและเสียง การพิจารณาของพยานไปยังห้องที่จำเลยอยู่

3) การใช้ฉากกั้นมิให้พยานเห็นตัวจำเลย (screening witness from accused) และจำเลยก็ไม่เห็นพยานด้วย แต่ทั้งสองคนยังอยู่ในห้องพิจารณา

4) การใช้กระจกที่มองได้ทางเดียวกันระหว่างพยานกับจำเลย (one-way glass) เพื่อมิให้พยานเห็นตัวจำเลย แต่จำเลยคงสามารถเห็นพยานได้

ดังที่ได้ทราบกันแล้วว่า ในคดีอาญาของไทยนั้น การพิจารณาคดีและการสืบพยานต้องกระทำต่อหน้าจำเลย เพื่อให้จำเลยมีสิทธิเผชิญหน้าพยานที่เป็นปรปักษ์ (Right of Confront Witness) ซึ่งผลให้พยานไม่กล้าเบิกความปรักปรำจำเลยเพราะจำเลยมีสิทธิถามค้านพยานได้ (Right of Cross-Examination) รวมทั้งศาลสามารถค้นหาความจริงได้จากการที่คู่ความเผชิญหน้าต่อกัน และเมื่อหลักการในเรื่องสิทธิของจำเลยที่จะได้เผชิญหน้ากับพยาน เป็นวิธีการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของพยาน คือ การที่จำเลยได้ถามค้านพยานและในการสืบพยานในศาลต้องทำต่อหน้าจำเลย เพราะเป็นโอกาสที่จำเลยจะได้ปกป้องสิทธิของตนเองในการตรวจสอบประกอบการสังเกตอาการปฏิกิริยาของพยาน และหลักการในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 172 วรรคหนึ่ง ศาลไทยได้ถือเคร่งครัดมาตลอดว่า ถ้าการสืบพยานไม่ได้กระทำต่อหน้าจำเลยถือว่าคำเบิกความของพยานรับฟังไม่ได้ เหตุผลก็คือ จำเลยไม่มีโอกาสในการถามค้านพยาน ซึ่งถ้าพิจารณาในแง่ตัวจำเลยแล้ว การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของพยานที่จำเลยสามารถกระทำได้ดีที่สุด ก็คือ การถามค้านพยานนั่นเอง อย่างไรก็ตาม แม้กฎหมายจะบัญญัติให้การสืบพยานจะต้องกระทำต่อหน้าจำเลย แต่ถ้ามีความจำเป็นบางประการตามที่กฎหมายบัญญัติเพื่อเป็นการให้ความคุ้มครองแก่พยานในชั้นศาล อาจทำให้สิทธิของจำเลยที่จะได้รับการพิจารณาโดยเปิดเผยต่อหน้าจำเลยอาจถูกจำกัดได้ในบางกรณี ดังเช่นในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 172 วรรคสาม ที่เป็นการสืบพยานโดยไม่ให้พยานเผชิญหน้าโดยตรงกับจำเลยด้วยการใช้สื่อโทรทัศน์วงจรปิดที่บัญญัติว่า “...ในการสืบพยานเมื่อได้พิจารณาถึงเพศ อายุ ฐานะ สุขภาพอนามัย ภาวะแห่งจิตของพยานหรือความเกรงกลัวที่พยานมีต่อจำเลยแล้ว จะดำเนินการโดยไม่ให้พยานเผชิญหน้าโดยตรงกับจำเลยก็ได้ ซึ่งอาจกระทำโดยการ ใช้โทรทัศน์วงจรปิด สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีอื่นตามที่กำหนดในข้อบังคับประธานศาลฎีกา...” จะเห็นได้ว่า บทบัญญัติมาตรานี้ได้มีการนำวิธีการสืบพยานเด็กมาใช้ในการสืบพยานบุคคลที่ไม่จำกัดอายุแต่มีภาวะแห่งจิตหรือมีความเกรงกลัวต่อจำเลย ศาลอาจจะดำเนินการสืบพยานโดยไม่ให้พยานเผชิญหน้าโดยตรงกับจำเลยก็ได้ ซึ่งอาจจัดให้พยานเบิกความในห้องอื่นแยกต่างหากจากห้องพิจารณา เพื่อป้องกันการเผชิญหน้ากับจำเลย และให้มีการถ่ายทอดภาพและเสียงไปยังห้อง

พิจารณาเหมือนกรณีสืบพยานเด็กก็ได้ และอาจจะจัดให้มีนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือ บุคคลที่พยานไว้วางใจมาอยู่ร่วมกับพยาน และให้สอบถามผ่านบุคคลดังกล่าวด้วยก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้พยานเกิดความรู้สึกตื่นเต้นตกใจกลัว ซึ่งบทบัญญัติในมาตรา 172 วรรคสามได้มีการปรับปรุง เพื่อให้ดุลยพินิจของศาลในการที่ไม่ต้องสืบพยานต่อหน้าจำเลยตามหลักทั่วไปในมาตรา 172 วรรคหนึ่ง หากเป็นกรณีที่ศาลเห็นว่าควรใช้วิธีการสืบพยานพิเศษที่เหมาะสมแก่พยานบุคคลที่มีเพศ อายุ ฐานะ สุขภาพอนามัยและภาวะแห่งจิตเปราะบางอ่อนแอหรือแก่พยานบุคคลทั่วไปที่มีความเกรงกลัวจำเลย ทั้งนี้ เพื่อเป็นการลดบรรยากาศที่ตึงเครียด กดดัน หวาดกลัวที่พยานอาจรู้สึกได้จากการเข้าร่วมการพิจารณาคดีต่อหน้าจำเลย แต่บทบัญญัติในมาตราดังกล่าวที่ให้สืบพยานโดยใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร อาทิเช่น การใช้โทรทัศน์วงจรปิดในชั้นของการพิจารณาคดีก็ไม่ได้มีการกำหนดมีเงื่อนไขเกี่ยวกับประเภทของคดีที่สามารถใช้วิธีการสืบพยานด้วยวิธีการดังกล่าวได้ เหมือนดังเช่นในประเทศสหรัฐอเมริกาหรือในประเทศอังกฤษหรือประเทศสิงคโปร์ เพราะในประเทศ ก็มีข้อจำกัดเรื่องการเผชิญหน้า Confront ในชั้นพิจารณาที่ว่า การสืบพยานต้องทำต่อหน้าจำเลยเหมือนกับกฎหมายของไทยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ การที่กฎหมายในมาตรา 172 วรรคสามให้คำนึงถึงเพศ อายุ ฐานะ สุขภาพอนามัย ภาวะแห่งจิตของพยานหรือความเกรงกลัวที่พยานมีต่อจำเลยแล้วดำเนินการโดยไม่ให้พยานเผชิญหน้าโดยตรงกับจำเลย ด้วยการใช้โทรทัศน์วงจรปิด สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีอื่นตามที่กำหนดในข้อบังคับประธานศาลฎีกานั้น ซึ่งผู้เขียนมีความเห็นว่า ยังไม่เพียงพอต่อการคุ้มครองพยานบุคคลในชั้นศาลอย่างแท้จริง จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีการทบทวนบทบัญญัติในมาตรา 172 วรรคสามเสียใหม่ โดยผู้เขียนจะขอลำดับถึงความเหมาะสม ขอบเขตของหลักการพิจารณาและสืบพยานโดยไม่ให้พยานเผชิญหน้ากับจำเลยในชั้นพิจารณาคดีโดยละเอียดในบทที่ 4 ต่อไป